

Povara inimii noastre

Eugenia Calancea

Inima noastră tot bate, bate,
Ducând povara noastră-n spate,
Dar glasul ei e blând și rugător,
Te cheamă să vii din nou cu dor.

Ea bate vreme-ndelungată,
Dar poarta ta e mereu încuiată,
Doamne, știu nu mai avem răbdare,
Ca să deschizi aceste grele zăvoare.

Cheamă pe Domnul să poposească,
În casa ta ca să vestească.
De mult el te îndeamnă mereu,
S-ascuți cu drag cuvântul său.

Fă-ți cu drag o nouă și bună soartă,
Deschide tu Domnului încuiata poartă
Și prinde cu drag cununa biruinței,
Că Domnul e autorul făgăduinței.

Astfel inima ta începe să răsădească,
Și răul din ea să curățească,
Ea te va face din nou să-nțelegi,
Că-n viață mai sunt și aste sfinte legi.